

Solomon Northrup Describes His Kidnapping In Washington, D.C. (1841)

"No, poikaseni, miltä sinusta nyt tuntuu?" sanoi Burch astuessaan sisään avoimesta ovesta. Vastasin, että olen sairas, ja tiedustelin

vangitsemiseni syytä. Hän vastasi, että olin hänen orjansa – että hän oli ostanut minut ja että hän oli lähettämässä minulle New-Orleans.

Väitin, ääneen ja rohkeasti, että olin vapaamies – asuin Saratogassa, jossa minulla oli vaimo ja lapset, jotka olivat myös vapaita, ja että nimeni oli Northup. Valitin katkerasti saamastani oudosta kohtelusta ja uhkasin vapautukseni saada tyydytyksen väärästä. Hän kielsi minun olevan vapaa ja vannoen painokkaasti, että olen kotoisin

Georgiasta. Uudelleen ja uudestaan väitin, että en ole kenenkään orja, ja vaadin hänen ottamaan kahleeni heti pois. Hän yritti hiljentää minut, ikään kuin hän pelkäsi ääneni kuuluvan. Mutta en tahtonut olla hiljaa, ja tuomitsin vankeusrangaistukseni tekijät, olivatpa he keitä tahansa, laiminlyömättöminä roistoina. Koska hän ei voinut hiljentää minua, hän lensi kohoavaan intohimoon. Hän kutsui minua jumalanpilkkavalloilla mustaksi valehtelijaksi, Georgiasta karkaajaksi ja kaikkina muina hävyttömänä ja vulgaarisena nimityksenä, jonka siveettömin mielikuviutus voisi kuvitella.

12 vuotta orjana sivu 43-4

<https://docsouth.unc.edu/fpn/northup/northup.html>

Solomon Northrup Describes the Separation of a Family by Slave Traders

...En ole koskaan nähnyt
voimakasta, mittaamatonta
ja rajatonta surua, kuten silloin,
kun Eliza erotettiin lapsestaan. Hän
murtautui paikaltaan naisten jonossa
ja ryntäsi alas, missä Emily seiso-
i, otti hänet syliinsä... Freeman käski
häntä ankarasti olemaan hiljaa, mutta
hän ei kuunnellut häntä. Hän tarttui
häntä kädestä ja veti tönkeästi, mutta
hän vain tarttui lähemmäs lasta.
Sitten hän iski häneen suurella
valalla niin sydämettömän iskun, että
hän horjui taaksepäin ja oli kuin
kaatuisi.

Voi! kuinka sääliittävästi hän sitten
rukoili, anoi ja rukoili, ettei heitä
erotettaisi.

Miksi niitä ei voitaisi ostaa
yhdessä? Miksi ei antaisi hänelle yhtä
rakkaista lapsistaan? "Armoa,
armoa, mestari!" hän huusi
kaatuessaan polvilleen. "Ole kiltti,
mestari, osta Emily. En voi
koskaan tehdä töitä, jos hänet
viedään minulta: minä kuolen."

Lopulta, useiden rukousten
jälkeen Elizan ostaja astui esiin,
ilmeisesti vaikuttuneena, ja sanoi
Freemanille ostavansa Emilyn ja kysyi
häneltä, mikä on tämän hinta.

"Mikä on hänen *hintansa*?

Ostakaa hänet?" oli

Theophilus Freemanin reagoiva kuulustelu. Ja vastaten välittömästi omaan kyselyynsä, hän lisäsi: "En myy
häntä. Hän ei ole myytävänä."

Mies huomautti, ettei hän tarvinnut yhtä nuorta – ettei siitä olisi hänelle mitään hyötyä, mutta koska äiti
piti hänestä niin paljon, sen sijaan että näkisi heidät erossa, hän maksaisi kohtuullisen hinnan. Mutta tälle
inhimilliselle ehdotukselle Freeman oli täysin kuuro. Hän ei myisi häntä silloin millään tavalla. Hänestä oli tehtävä
kasoja ja kasoja rahaa, hän sanoi:

Solomon Northrup Describes the Separation of a Family by Slave Traders

kun hän oli muutaman vuoden vanhempi. New-Orleansissa oli tarpeeksi miehiä, jotka antoivat viisi tuhatta dollaria sellaisesta ylimääräisestä, komeasta, hienosta kappaleesta kuin Emily olisi.

Lopulta kärsivällisyydestään puuttunut Freeman repäisi Emilyn äidistään päävoimalla, ja nämä kaksi takertuivat toisiinsa kaikin voimin.

"Älä jätä minua, äiti - älä jätä minua", huusi lapsi, kun sen äitiä työnnettiin ankarasti eteenpäin; "Älä jätä minua - tule takaisin, äiti", hän huusi edelleen ojentaen pieniä käsiään rukoilevasti. Mutta hän itki turhaan. Ovelta ulos kadulle olimme nopeasti kiireisiä. Silti saatoimme kuulla hänen huutavan äidilleen: "Tule takaisin - älä jätä minua - tule takaisin, äiti", kunnes hänen lapsen äänensä vaimeni ja yhä himmeämmäksi ja vähitellen kuoli etäisyyden väliin tullessa ja lopulta katosi kokonaan.

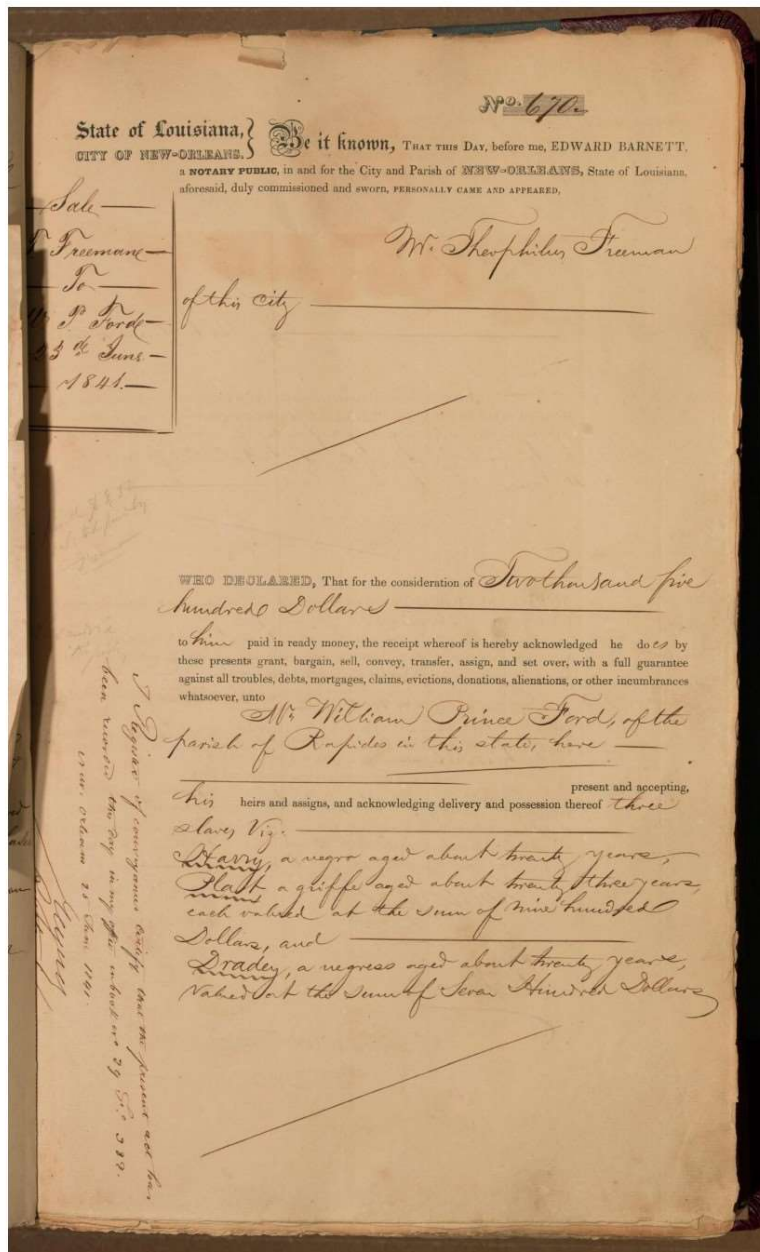
Eliza ei koskaan nähnyt tai kuullut Emilystä tai Randallista. Päivä tai yö eivät kuitenkaan olleet koskaan poissa hänen muististaan. Puuvillapellolla, mökissä, aina ja kaikkialla, hän puhui heistä – usein **heille**, ikään kuin he olisivat todella läsnä. Vain silloin, kun hän oli imeytynyt tähän illuusioon tai nukkuessaan, hän sai hetken lohtua sen jälkeen.

Kaksitoista vuotta orjana -sivut

85-8 <http://hnoc.minisisinc.com/thnoc/catalog/1/34408#>

Solomon Northrup Describes the Separation of a Family by Slave Traders

Notarized act of sale of Harry, aged about twenty; Platt [Solomon Northrup], aged about twenty-three; and Dradey [Eliza], aged about twenty, by Theophilus Freeman of New Orleans to William Prince Ford of Rapides Parish

June 23, 1841

courtesy of the Notarial Archives Division, Dale N. Atkins, Clerk of Civil District Court, Parish of Orleans

<https://www.hnoc.org/virtual/purchased-lives-new-orleans-and-domestic-slave-trade/solomon-north-up-louisiana>